

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Sant Pere i sant Pau, apòstols .....

La tradició de l'Església, des dels inicis, ha presentat les vides de sant Pere i sant Pau íntimament unides: els Fets dels Apòstols, els Pares de l'Església, l'arqueologia en són un exponent. El seu testimoniatge del Crist quedava definitivament segellat pel vessament de la seva sang a la ciutat de Roma. D'aquí que aquesta seu es considera hereva del servei de comunió i missió que el Senyor havia encomanat a Pere i Pau.

La història de l'Església ens ofereix moltes expressions d'aquesta fe del poble cristià. Només cal resseguir l'art de les esglésies del nostre país per a comprovar-ho. A tall d'exemple podem recordar el

valuós timpà romànic de l'església de Sant Pol que hi ha al Museu de Sant Joan de les Abadesses, timpà recentment restaurat i que reproduïm a la portada: durant centúries ha recordat als qui han entrat al temple el testimoni de Pere i Pau, que han confessat Jesús com a Senyor.

La seva festa, que vam celebrar dimecres passat, convida a la comunió efectiva i afectiva amb el ministeri del successor de Pere, a la missió d'una mateixa fe en el nostre món, a la unitat en la diversitat, al treball per la unió visible de totes les esglésies i al testimoni personal de cada cristià. Com ells, nosaltres hem de ser «màrtirs», això és, testimonis, del Crist.

Diumenge XIV de durant l'any | Cicle A

Lectura del llibre del profeta Zacaries (9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

Salm responsorial (Salm 144)

Beneiré el vostre nom per sempre,
Déu meu i rei meu.

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rere dia, / lloaré per sempre el vostre nom.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre regne / i parlïn de la vostra potència.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moririeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment ningú no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar.

Veniu a i tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera.»

Els senzills de cor són els qui entenen Jesús | Pere Casas Font...

En l'evangeli d'avui, Jesús apareix content, exultant, donant gràcies al Pare. I tot perquè són els «senzills de cor» —els seus deixebles— els qui escolten, acullen i segueixen la Bona nova de l'Evangeli. Mentre que els qui es creïen «els savis i entesos» en les coses de la religió i de la moral —els escribes i els fariseus— són els qui reaccionen malament davant el seu missatge i la seva persona.

D'ençà, doncs, d'aquesta pregària de Jesús: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i

entesos», l'objectiu de tots els seguidors de Jesús és avançar avui i sempre cap a una senzillesa de cor que porta a rebre amb alegria el do de la Paraula de Déu i a proclamar arreu la Bona Nova de l'Evangeli de Jesús.

El drama en la vida de Jesús va ser que aquells que aleshores eren «els savis i els entesos» el van refusar, i, per dissort, continua essent el drama de la humanitat actual. Creguts de nosaltres mateixos, passem de Déu, de les normes morals i socials i de tot allò que podria fer la nostra societat més humana.

Sant Tomàs, apòstol | Romà Casanova, bisbe de Vic .....

En la llista dels dotze apòstols apareix el nom de Tomàs, anomenat el «Bessó» en l'evangeli segons sant Joan (Jn 11,16;20, 24; 21,2). I és en aquest evangeli on trobem fets i paraules que ens ofereixen alguns trets de la personalitat d'aquest apòstol.

En el moment de la malaltia, mort i resurrecció de Llätzer, quan Jesús decideix anar a Betània, acostant-se perillósament a Jerusalem, Tomàs diu als altres deixebles: *Anem-hi també nosaltres i morim amb ell!* (Jn 11,16). D'aquesta manera expressa la total disponibilitat per a seguir Jesús fins a identificar-se totalment amb ell, també amb la dissort que pugui tenir, posant en perill la pròpia vida. No oblidem mai que nosaltres som deixebles de Jesús i ser-ho de veritat significa ser de tot cor d'ell, per viure amb ell i morir amb ell.

En el context del darrer sopar, Tomàs fa la pregunta del qui no entén el que diu Jesús: *Senyor, si ni tan sols sabem on aneu, com podem saber quin camí hi porta?* (Jn 14,5). Però la seva sinceritat dona l'ocasió a Jesús per a expressar qui és ell per a nosaltres, els qui creiem en ell, i per a tots els homes: *Jo sóc el camí, la veritat i la vida* (Jn 14,6). Jesús també a nosaltres ens demana la sinceritat humil per a demanar-li llum i més llum per a descobrir qui és ell per a nosaltres i poder-lo manifestar als nostres germans amb els quals convivim.

Però l'escena referida a l'apòstol sant Tomàs més coneguda és la de seva incredulitat en la resurrec-

ció de Jesús i la seva posterior afirmació de fe. La seva manca de fe i la seva petició de veure i tocar és proverbial i podria ser dita per molts dels nostres contemporanis. Però al mateix temps les paraules de Tomàs després de l'anunci dels altres deixebles que l'han vist ressuscitat: *Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no fico el dit a la ferida dels claus i no li poso la mà dins el costat, jo no creuré pas!* (Jn 20,25), expressen una gran veritat: a Jesús ressuscitat no l'hem de reconèixer sobretot pel seu rostre, sinó per les seves nafres. El veritable ressuscitat és el crucificat, que no té cap vergonya de mostrar les ferides en el seu cos, ja que són l'expressió de l'amor redemptor.

Vuit dies després, Jesús es presenta enmig d'ells i convida Tomàs a posar el dit als forats de les mans, i a posar la seva mà en el costat, i això amb una invitació: *No siguis incrèdul, sigues creient* (Jn 20,27). I Tomàs respon a la invitació de Jesús amb la professió de fe més esplèndida del Nou Testament: *Senyor meu i Déu meu!* (Jn 20,28). I certament fou la fe la que va portar sant Tomàs a veure i a tocar el misteri de Crist: Déu i Senyor; afirmacions profundament i clarament cristianes, sense les quals no hi ha veritable fe cristiana. Que també tots nosaltres siguem dignes d'escoltar dels mateixos llavis de Jesús la seva felicitació: *Feliços els qui creuran sense haver vist* (Jn 20,29).

Agenda litúrgica de la setmana .....

3 ■ Diumenge XIV de durant l'any / Cicle A. Sant Tomàs, apòstol i màrtir (s. I).

Lectures: Zacaries 9,9-10 / Salm 144 / Romans 8,9.11-13 / Mateu 11,25-30

Litúrgia de les hores: Setmana II

4 ■ Dilluns. Isabel de Portugal, laica (†1336). Santa Berta, religiosa (†725).

Lectures: Gènesi 28,10-22a / Salm 90 / Mateu 9,18-26

5 ■ Dimarts. Sant Miquel dels Sants, prevere (†1625).

Lectures: Gènesi 32,22-32 / Salm 16 / Mateu 9,32-38

6 ■ Dimecres. Santa Maria Goretti, verge i màrtir (†1902). Sant Isaïes, profeta (765 aC).

Lectures: Gènesi 41, 55-57; 42,5-7a. 17-24a / Salm 32 / Mateu 10,1-7

7 ■ Dijous. Sant Ot, bisbe (†1122). Sant Fermí, bisbe (†553).

Lectures: Gènesi 44, 18-21. 23b-29;45,1-5 / Salm 104 / Mateu 10,7-15

8 ■ Divendres. Sant Procopi, màrtir (†303). Sant Edgar, laic (†975).

Lectures: Gènesi 46,1-7.28-30 /

Salm 36 / Mateu 10,16-23

9 ■ Dissabte. Santa Verònica Guiliiana, verge (†1727). Santa Anatòlia, màrtir. Sant Agustí Zhao Rong, prevere, i companys, màrtirs (†1815).

Lectures: Gènesi 49,29-32;50,15-24 / Salm 90 / Mateu 10,24-33

10 ■ Diumenge XV de durant l'any / Cicle A. Sant Cristòfor, màrtir (s. III). Santa Amàlia, verge (†690).

Lectures: Isaïes 55,10-11 / Salm 64 / Romans 8,18-23 / Mateu 13,1-23

Saviesa, bellesa, bondat | Carles Riera.....

Els cristians ens devem haver fet, algun cop, aquesta (o semblant) pregunta: com ajudar, avui, molta gent d'Església —vull dir gent que un dia va rebre el baptisme— a acostar-se novament a Déu —val a dir, al Sentit de la vida? Sí, precisament avui en què molta, o força, gent d'Església es debat en el dubte, la sospita, la inquietud, la indiferència o la fugida.

Tothom pot intuir altre cop, si s'ho proposa, el misteri que Déu ens estima en Jesucrist; cal, tan sols, una certa maduresa humana i una certa finor d'esperit. Però hi ha tres classes de gent, podríem dir privilegiada, capaços d'intuir més profundament el misteri de Déu, que és el mateix que el de l'ésser humà (l'únic gran misteri, doncs: el de la vida i de la mort, del més-Enllà i del més-ençà). Són els filòsofs o pensadors, capaços de descobrir-nos la saviesa de Déu; els artistes, capaços d'acostar-nos a la bellesa de Déu, i els sants, capaços d'ensenyar-nos la bondat de Déu.

Els filòsofs

Tant els filòsofs antics com, sobretot, els moderns ens han ajudat i ens ajuden a descobrir, per activa o per passiva, la raonabilitat de creure en Déu. Triem-ne tres: Nietzsche, Bultman i Sartre. I, de cada un, agafem solament un dels seus pensaments.

Nietzsche deia ell mateix que «filosofava a cops de martell» (!), perquè intentava de destruir tota moral (o tota ètica) humana a causa del caràcter subjectiu d'aquesta; doncs bé, per això mateix —i per contrast—, ¿no hem de creure i pensar que hi ha d'haver una moral divina, o una ètica de Déu, indestructibles, ni que piquem amb un mall o amb un martell? Com podem tractar altrament l'ésser humà en la seva plena dignitat davant els interrogants que els avenços científics (manipulació genètica, etc.) plantegen a la bioètica? Nietzsche ja pot anar donant cops de martell, que no destruirà mai la saviesa de Déu que nia en el cor humà, en el més íntim del nostre ésser!

O, per exemple, Bultman, que sosté que «sols pot comprendre Plató aquell que filosofa amb ell»; doncs, adaptant-ho, dic: també sols podrà comprendre Déu aquell que hi parli, aquell que hi dialogui en

la pregària, aquell que el cerqui en el germà, en el pobre, en el malalt.

I, encara, un altre filòsof dels existencialistes, Sartre, l'encerta de ple quan afirma: «Estem condemnats a la llibertat!» Sí senyor, magnífica condemna!; però, alerta!, estar condemnats a la llibertat vol dir que som lliures i que, per tant, hem de prendre decisions, i que no és fàcil ans molt arriscat, o sigui que ens podem equivocar (i, de fet, més d'un cop ens equivoquem). Però el fet de saber-te lliure et permet d'intuir la saviesa de Déu, la raó última de la nostra existència i la coneixença justa de les coses.

Abans de passar als artistes, encara cal afegir-hi una cosa: la saviesa no l'hem d'entendre únicament com a «ciència profunda», sinó també com a «capteniment assenyat de la vida quotidiana», o sigui com a *seny*, tret tan característic del nostre poble; en definitiva, la saviesa com a sentit comú. Mireu: un savi pagès del meu poble deia: «El secret més secret d'aquest món és saber-hi viure» (aquesta «lliçó de filosofia pràctica» no l'he trobada en cap llibre).

Els artistes

Així com els filòsofs ens indiquen, de dret o de biaix, la saviesa de Déu, els artistes, amb el seu art, ens poden acostar a Déu com a bellesa. El Sant Pare actual parla molt d'atansar-nos al misteri per mitjà de l'art. Diu, concretament, que l'art té encomanada una de les tasques més importants avui: superar l'escissió entre l'existència en aquest món temporal i l'obertura a la vida eterna. És a dir, la bellesa de les coses ens ajuda a entendre Déu com a Bellesa.

Per exemple: quan som dins un magnífic temple —posem per cas, ara, el monestir de Ripoll— ens hauríem de preguntar: aquestes pedres venerables, van ser posades l'una damunt de l'altra únicament per a un gaudi estètic? Costa de creure-ho. Hi van ser posades bellament perquè la gent tenia fe, confiava en Déu, assistia assíduament a la pregària.

Encara que, en els nostres dies, moltes mostres d'art es comercialitzen, l'obra bella és pura gratuïtat, com Déu mateix, que també és pura gratuïtat i pura llibertat.

«Nous màrtirs», retaula pictòric de l'església de Sant Bartomeu de Roma. Foto: P.J.Y.

La bellesa és reveladora de Déu. Tota bellesa. També ho és, no cal dir-ho, la natura, qualsevol paisatge, el somriure del sol o la claror de la lluna.

I diu també Benet XVI que l'art té encomanada encara una altra tasca: la de mirar si pot anar superant l'escissió entre la «consciència humana» i la «consciència cristiana». Som cristians i tot el que és humà ens pertoca o ens respon, com també la nostra intuïció per les coses divines.

Avui, gent que escriuen en els mitjans de comunicació i que diuen que «militen en el dubte» afirmen, pel que fa al Misteri, que «creure en Déu significa viure i morir més acompanyat», i això també en bona part gràcies a l'art de

la Paraula, de la Comunitat que es troba per celebrar la fe, de la música sacra, etc.

L'art aviva els somnis i afina l'esperit. I si emmudissin els somieigs i les il·lusions, els sentiments i les intuïcions, què quedaria de l'ésser humà? Matèria inerta i prou? Avui que hom ha formulat la possibilitat de molts altres universos diferents del nostre (cf. S. Hawking, *El gran disseny*), no direm pas que la imaginació —que partint de la percepció sensible de les coses ens projecta vers un bellíssim Infinit Misteriós— no té art ni part en el nostre pensament més racional, en la nostra intel·ligència emocional.

Els sants

Tots podem ser sants. Cal, per un costat, estimar la benaurada senzillesa i, per l'altre, desviure's pels germans, com féu Jesús, que va passar pel món fent el bé.

Els sants són gent inclinada a fer el bé i ens ensenyen que Déu és bondat. Preguen i es comprometen, per carrers i places, a favor de la causa dels desvalguts. Ja no cal dir els màrtirs: els qui han vessat la seva sang per la causa del Crist.

Vivint en aquest món, amb constància i senzillesa, ens anem guanyant, dia rere dia, el temps etern. Repetim-ho: a la santedat com a pràctica d'una vida perfecta hi som cridats tots els creients, tota la gent de bona voluntat.

Per acabar

La saviesa de Déu, la seva bellesa i bondat criden l'ésser humà —racional, emocional, intuïtiu— a trobar un profund sentit a la vida, a estimar-la entrançablement —sabent que vivim, ja ara, moments eterns, malgrat dolors i penes— i a entendre-la com a preludi de la Vida-per-sempre.

Compte solidari 100x1 | Càritas diocesana de Vic.....

Juliol del 2011

Nota prèvia: La relació de peticions corresponents als números 27 al 33 no ha estat publicada en el Full.

34. Família formada pels pares i tres fills, un d'ells amb retard mental sever. Cal que aquest assisteixi cada setmana a un centre d'estimulació precoç. Sol·liciten ajuda per al desplaçament. Import: 84 euros.

35. Parella amb cinc fills menors a càrrec seu. El pare s'ha quedat sense feina per culpa de la crisi de la construcció, i els únics ingressos provenen de les feines de neteja que fa la mare. Sol·liciten ajuda per a cobrir l'alimentació. Import: 200 euros.

36. Persona gran sola sense família extensa que la pugui ajudar. Aquest mes té endarrerides unes factures de subministraments, les quals no pot assumir pel seu elevat cost. Sol·licita ajuda per a poder-les pagar. Import: 250 euros.

37. Dona sola amb fill menor de 13 anys amb malaltia crònica hepàtica cobrant salari mínim. Sol·licitem ajuda econòmica per a cobrir despeses extraordinàries degudes a la malaltia. Import: 600 euros.

38.- Noi en procés de desintoxicació de l'alcohol. Està a l'espera de començar a cobrar una prestació

social per a poder cobrir les seves despeses bàsiques. Sol·licita ajuda per a despesa puntual en medicaments. Import: 60 euros.

39. Matrimoni en situació irregular, en aquests moments sense cap ingrés, pel fet que no poden treballar per problemes de salut. La senyora s'incorporarà de nou a la feina la setmana vinent, però demanen ajuda per a alimentació mentre no cobren res. Import: 150 euros.

40. Dona de 39 anys soltera; fa feina de cuidadora en règim d'interna. En aquests moments sense feina ni dret a subsidi, sol·liciten ajuda econòmica per a pagament d'habitació compartida. Import: 300 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83. Per ajudar econòmicament, el nostre número de com-pte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Activitats de fi de curs .....

» **Jornada sobre «Els reptes comunicatius de l'Església. El 2.0 i les xarxes socials».** Tindrà lloc el dilluns, 4 de juliol, a la nova Casa de l'Església del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació (SIMCOS), comptarà amb la presència de persones solvents en la matèria. Es diu en el tríptic de presentació que «la comunicació ha viscut un canvi d'era durant l'última dècada. La irrupció d'Internet en la vida quotidiana ha representat un abans i un després en la forma d'entendre el paper d'emissors i receptors tant en el seu contacte interpersonal com en l'institucional... Aprendre les noves estratègies a què obliga el moment serà clau per a construir l'Església del futur». Informació i inscripcions: giec@tarraconense.cat / 93 412 30 94.

» **Jornades sobre «Proposta de la Fe als joves».** Són unes Jornades que organitzen de forma conjunta la Facultat de Teologia de Catalunya i el Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya (SIC). Comencen demà, a les 9 del matí, i acabaran el dimecres al migdia. Durant dos dies i mig es debatrà sobre el repte que tenim plantejat de la transmissió de la fe als joves. Amb un total de vuit ponències i vuit tallers en paral·lel, es procurarà cercar quines són les claus de la crisi i quins són els camins de sortida a fi de concretar-ho en unes propostes teòriques i pràctiques. Pel que fa a l'assistència és prevista una doble velocitat: a tots els actes del dia o només als de la tarda. El lloc on es faran aquestes Jornades: Seminari Conciliar de Barcelona, carrer Diputació, 231.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Nord (4) .....

El senyor bisbe [en la reunió amb el Consell Pastoral d'Artés el 18 de febrer] agrai a Mn. Canisi el seu servei pastoral. «A Ruanda tenia una parròquia de 120.000 habitants. Una tercera part de la nostra diòcesi. La seva diòcesi, amb dos milions d'habitants, té 25 parròquies. La nostra, amb 450.000, en té 249. Ells són pocs però ens vénen a ajudar. Els hem d'estar agraiats.» També es presentà el Pla Diocesà de Pastoral i s'exhortà a anunciar l'evangeli i fer els possibles per anar a la recerca de la gent. El Sant Pare ens està demanant de fer una «nova evangelització». Som-hi, doncs! Intentem evangelitzar a temps i a contratemps, com diu l'Apòstol.

L'endemà, **dissabte dia 19**, el senyor bisbe visità els malats de set famílies, al matí, i a la tarda celebrà l'Eucaristia i la unció dels malats a la Residència Patronat de la Caritat, on, anteriorment, el rector havia celebrat el sagrament de la penitència. Els malats, familiars i avis n'estigueren molt contents i agraiats i ho comentaven a la plaça de l'església.

» Apostolat de l'Oració. Intencions del Sant Pare per el mes de juliol:

Intenció general: Que els cristians alleugin els patiments dels malats del SIDA.

Intenció missionera: Per les religioses que treballen a terres de missió.

El **diumenge dia 20** fou una jornada carregada, àgil i profitosa. A dos quarts d'onza el senyor bisbe presidí la missa estacional a Santa Maria d'Horta d'Avinyó, guardiana del sepulcre de la serventa de Déu Josefina Vilaseca. N'és Rector Mn. Canisi, que ja ens esperava a la porta i ens acompanyà cap a la sagristia. Un bon grup de gent participà en la missa estacional. Escoltaven molt atentament el sermó del senyor bisbe. L'evangeli del diumenge setè de durant l'any era, certament, exigent: «Sigueu perfectes com el Pare celestial és perfecte.» Tot el dia vaig anar pensant com és possible que Jesús ens demani una cosa semblant, coneixent-nos com ens coneix. Els moments de salutacions finals es feren curts i en pocs minuts érem a Santa Maria d'Artés. Quin goig que fa l'església després de la reforma, gran, pintada, ben il·luminada, amb l'absis fabulosament decorat d'estil bizantí! I s'omplí. «És la primera vegada que la veig plena», em comentà Mn. Canisi. I amb tota l'assemblea cantant, la missa estacional, per a mi, fou impressionant. El senyor bisbe exhortà a seguir els ensenyaments de Jesús, de l'evangeli del dia, Mateu 5, 38-48: «Estimeu... així sereu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos.» L'adoració solemne final fou devotament seguida. Després dels agraiments i salutacions, participarem un bon grup en el dinar familiar que el Consell Parroquial havia preparat al Vilar.

Nomenaments .....

El senyor bisbe ha nomenat Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca nou rector del Seminari Diocesà. Cmpaginarà aquest càrrec amb els de vicerector del Seminari Major Interdiocesà, delegat de Pastoral Vocacional i delegat de Joves (que ja fa un any que l'exerceix). Per a substituir-lo com a rector de la Divina Pastora de Vic ha estat nomenat Mn. Pere Oliva i March que fins ara exercia els tres càrrecs dels quals serà rellevat: rector del Seminari Diocesà, vicerector del SMI i delegat de Pastoral Vocacional. Mn. Jaume Casamitjana va ser ordenat prevere el 2 de setembre del 2007. Va completar la seva formació a Roma durant tres anys amb l'obtenció d'una llicenciatura en Dret canònic per integrar-se, a continuació, a la pastoral diocesana. Desitgem que tingui l'encert que només Déu pot donar.

Som-hi a la JMJ! .....

A mitjan juny es va repartir de forma massiva un díptic convidant els joves a inscriure's a la propera Jornada Mundial de la Joventut i informant a tothom sobre el programa d'actes. El jovent del bisbat de Vic arribarà a San Lorenzo del Escorial el dimecres, 17 d'agost. Aquest serà el seu lloc de residència. Els quatre dies restants, de dijous a diumenge, participaran en els diversos actes de Benvinguda al Papa, Viacrucis, Vigília d'oració, Eucaristia d'enviament i en els diversos concerts, exposicions, mostres, visites guiades... que hi ha previstos. L'edat per a participar en la JMJ és dels 16 als 35 anys. El preu total del viatge: 185 euros.

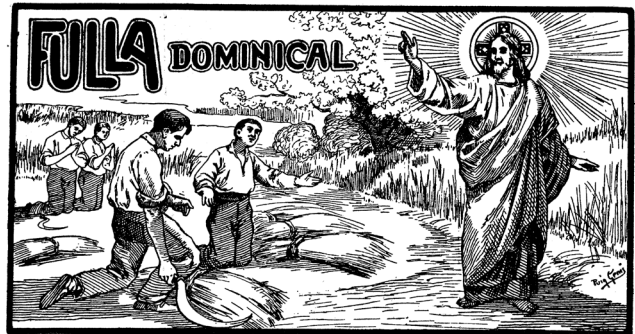

En el Full d'ara fa cent anys

El 3 de juliol de 1911 era dilluns, l'endemà del quart diumenge després de Pentecosta. Aquell diumenge, la FULLA DOMINICAL de la diòcesi de Vic publicava el seu núm. 27 de l'any cinquè. En la secció dedicada al «Patró de la setmana» es parlava de «Sant Atanasi, atonita» — la seva festa se celebra el dia 5 de juny — de la següent manera:

«Aquest gran Pare del monaquisme Oriental nasqué a Trebisonda, essent fill d'una família rica i poderosa, però perduts de molt infant son pare i sa mare, volgué sempre més aviat ocupar-se en fer vida eremítica que no pas donar-se a les delícies que li brindava el món en abundància. Ses caritats eren abundants i amb son retir del bullici ciutadà el predisposaren per anar més tard al monestir quan tingués l'edat competent. Mentre acabava sos estudis fou escollit per ocupar la plaça del professor que aleshores morí, per això Atanasi fugí dels honors com havia ja fet de les riqueses, dirigint-se al monestir de Kyminas on Sant Miquel Maleinos l'introduí a la vida regular, fent-se distingir entre els demás monjos per ses penitències i oració, però com se'l volgués fer objecte de preeminència fugí d'aquell lloc sol, i sense altre propi que un volum contenint el Nou Testament i un mantell que havia pertenescut a son mestre Sant Miquel, per arribar-se al mont Athos, escollit ja de temps per retir d'una legió d'anacoretas. Aquí fent comprendre que no sabia ni de lletra i amagant son nom començà per ocupar-se als més baixos oficis, però reconeguda sa virtut i sa molta saviesa i revelat son retir a varis

Any V PRIMER DIUMENGE DE JULIOL DE 1911 Núm. 27

admiradors, en vista de l'escàs resultat que donava la vida independent dels penitents es constituí en reformador reunint-los en comunitats i monestirs. Sa gran fundació fou Laura, que fou model de cenobis, morint quan tenia ja 80 anys, en 1003, al moment que anava a posar la darrera pedra al gran edifici cenobític que s'és fet famós a l'Orient.»

Un altre dels apartats es dedicava a un text poètic. Aquell diumenge es va publicar un poema sobre «Lo nom de Déu», de Casas i Amigó: «Compendi de meravelles, oh nom de Déu beneït!, / jo et veig en pàgines belles / escrit amb lletres d'estrelles, / amb lletres de flors escrit. / En tots els éssers posada / com un segell divinal, / en el món, en l'estelada, / pertot arreu dibuixada, / ta xifra és universal. / Sobrera expansió la mia, / oh nom de Déu beneït!, / per què defora et llegia, / si et puc llegir cada dia / al fons del meu esperit?»

Dites casolanes | Sebastià Codina

A la taula d'en Bernat, qui no hi és no hi és comptat

Digueu-li Bernat o digueu-li Tòfol. Sempre tenia la taula parada per a tots els qui trucaven a la porta La taula té alguna cosa de misteri. Amb amics o parents ens hem assegut a taula capficats, moixos, encaparrats, amoïnats, angoixats i ens n'hem aixecat alleugerits i més contents que un pèsol. Ens han passat tots els maldecaps. La taula és molt més que un atipar-se. És una ocasió de solidaritat, de compartir, de crear lligams, de comunicació.

Que es compti amb nosaltres a la taula de l'amistat i del diàleg, és sempre un bon senyal. Aixecar-se de taula i donar un cop de porta és un mal gest, un dels pitjors. No és pas amb un cop de puny a la taula que s'arreglen les coses. Cal tornar a seure a taula i fer-la petar sense pressa, no a corre-cuita ni a punt de tocar el dos...

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals

Santa Maria 1, 08500 VIC

Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Júlia Ayala

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 973 48 06 19

C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 889 19 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,

Ronda Camprodon 2, 08500 VIC

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60